

172 Ψυχολογίας Θεσσαλονίκης

Σκοπός

Τα Τμήματα Ψυχολογίας, σκοπό έχουν να αναδεικνύουν επιστήμονες ικανούς να κατανοούν, να μελετούν, να ερευνούν να ερμηνεύουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των ψυχολογικών προβλημάτων του σύγχρονου ανθρώπου. Επίσης σκοπός τους είναι η καλλιέργεια και η προαγωγή της έρευνας, της διδασκαλίας, και των πρακτικών εφαρμογών της επιστήμης της ψυχολογίας.

Επαγγελματικές Διέξοδοι

Οι πτυχιούχοι μπορούν να καλύψουν θέσεις εργασίας σε τομείς ανάλογους με τις σπουδές και την εξειδίκευση τους. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι μπορούν να απασχοληθούν στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα: σε υπηρεσίες των Υπουργείων Υγείας, Παιδείας, Εργασίας, σε σχολές, οικοτροφεία, κέντρα αποκατάστασης αναπήρων, προγράμματα αλφαριθμητισμού, σε ψυχιατρικές κλινικές νοσοκομείων ή σε ιδιωτικές κλινικές, σε γραφεία παροχής ψυχολογικών συμβουλών, σε επιχειρήσεις, στη διαφήμιση και στο Marketing, σε ερευνητικά κέντρα ως ελεύθεροι επαγγελματίες σε δικό τους γραφείο, συμβουλευτικό κέντρο, κλπ.

Πρόγραμμα Σπουδών

Το πρόγραμμα σπουδών προβλέπει ως ελάχιστο αριθμό για λήψη πτυχίου ψυχολογίας 148 διδακτικές μονάδες (ΔΜ) που κατανέμονται ως εξής:

120 ΔΜ Μαθημάτων Ψυχολογίας,

12 ΔΜ Ξένης Γλώσσας,

8 ΔΜ Ελεύθερες Επιλογές (είτε από το Τμήμα Ψυχολογίας είτε από άλλο Τμήμα του ΑΠΘ),

4 ΔΜ Πρακτικής Άσκησης (Κωδικός 497 και 498), και

4 ΔΜ από την εκπόνηση Διπλωματικής Εργασίας.

Από τις 120 απαιτούμενες ΔΜ μαθημάτων ψυχολογίας, οι 80 καλύπτονται από τα υποχρεωτικά μαθήματα που περιέχονται στον παρακάτω κατάλογο. Οι υπόλοιπες 40 ΔΜ μαθημάτων ψυχολογίας πρέπει να ανήκουν στην κατεύθυνση που έχουν επιλέξει οι φοιτητές σύμφωνα με τον ακόλουθο κανόνα: πρέπει τουλάχιστον οι μισές από τις 40 ΔΜ να επιλεγούν από ανώτερα (301-496) μαθήματα επιλογής της κατεύθυνσης τους, και όσες ΔΜ απομένουν ως τις 40 πρέπει να επιλεγούν από ανώτερα μαθήματα επιλογής (301-496) των δύο άλλων τομέων. Τούτο σημαίνει ότι μπορεί ένας φοιτητής να επιλέξει μόνο μαθήματα της κατεύθυνσής του (αν φυσικά προσφέρονται 40 ΔΜ επιλογής από τον τομέα κατεύθυνσης του κατά τα δύο τελευταία χρόνια των σπουδών του). Είναι επίσης δυνατόν ο φοιτητής να επιλέξει δύο κατευθύνσεις, επιλέγοντας 20 ΔΜ από μαθήματα επιλογής της μίας κατεύθυνσης και 20 ΔΜ από μαθήματα μιας άλλης.

Υποχρεωτικά Μαθήματα

Ο αριθμός δίπλα σε κάθε μάθημα είναι ο κωδικός του μαθήματος

Α Έτους

100 Εισαγωγή στην Ψυχολογία 3 ΔΜ

101 Πειραματική Ψυχολογία I: Αντίληψη-Προσοχή 3 ΔΜ

103 Πειραματική Ψυχολογία II: Μάθηση- Μνήμη (301) 3 ΔΜ

121 Ιστορία και Φιλοσοφία της Ψυχολογίας 3 ΔΜ

- 131 Εισαγωγή στην Εξελικτική Ψυχολογία I 2 ΔΜ
- 132 Εισαγωγή στην Εξελικτική Ψυχολογία II 2 ΔΜ
- 161 Εισαγωγή στην Κοινωνική Ψυχολογία (260) 2 ΔΜ
- 170 Γενική Κλινική Ψυχολογία (171, 270) 3 ΔΜ
- 191 Ψυχοφυσιολογία I 3 ΔΜ
- 199 Εισαγωγή στη Μεθοδολογία των Επιστημών της Συμπεριφοράς (ΕΜΕΣ) 3 ΔΜ

Β Έτος

- 200 Στατιστική I 3 ΔΜ
- 201 Γνωστική Ψυχολογία 3 ΔΜ
- 220 Ψυχολογία Κινήτρων 3 ΔΜ
- 243 Εξελικτική Ψυχοπαθολογία (343, 445) 2 ΔΜ
- 245 Σχολική Ψυχολογία 2 ΔΜ
- 261 Δόμηση του Κοινωνικού Κόσμου: "Εμείς και οι άλλοι" 2 ΔΜ
- 265 Εισαγωγή στις Ομάδες 3 ΔΜ
- 281 Θεωρίες Προσωπικότητας I: Ψυχανάλυση (181) 3 ΔΜ
- 282 Θεωρίες Προσωπικότητας II (281) 3 ΔΜ

Γ Έτος

- 300 Στατιστική II 3 ΔΜ
- 310 Ψυχολογία της Γλώσσας 3 ΔΜ
- 324 Νευροψυχολογία (425) 3 ΔΜ
- 345 Διαγνωστικές Μέθοδοι I 2 ΔΜ
- 346 Διαγνωστικές Μέθοδοι II 3 ΔΜ
- 367 Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία I 3 ΔΜ
- 372 Θεραπευτικά Μοντέλα I 3 ΔΜ
- 381 Ψυχοπαθολογία 3 ΔΜ

Δ' Έτους

436 Κοινωνικο-Γνωστική Ανάπτυξη 3 ΔΜ

446 Αρχές Συμβουλευτικής (246) 2 ΔΜ

471 Θεραπευτικά Μοντέλα II 3 ΔΜ

Ελεύθερες Επιλογές

Τα μαθήματα μεταξύ 100-299 που δεν περιλαμβάνονται στον παραπάνω κατάλογο υποχρεωτικών μαθημάτων αποτελούν ελεύθερες επιλογές. Οι φοιτητές μπορούν να επιλέξουν από αυτά όποια και όσα θέλουν, αλλά μόνο 8 ΔΜ το πολύ θα συμπεριληφθούν στις Ελεύθερες Επιλογές. Μπορούν επίσης να επιλέξουν ως Ελεύθερες Επιλογές μαθήματα από άλλα τμήματα του ΑΠΘ.

102 Πειραματικές Ασκήσεις I 2 ΔΜ

193 Εισαγωγή στη Βιολογία 3 ΔΜ

197 Εισαγωγή στην Κοινωνιολογία 3 ΔΜ

295 Εισαγωγή στη Μαθηματική Ψυχολογία 2 ΔΜ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΝ

Κατά τα δύο τελευταία έτη σπουδών οι φοιτητές παρακολουθούν εκτός από τα υποχρεωτικά μαθήματα, μαθήματα των κατευθύνσεων που έχουν επιλέξει. Σύμφωνα με απόφαση του Τμήματος η κατεύθυνση δεν πρέπει να νοηθεί ως ειδικότητα επαγγελματική, και για αυτόν τον λόγο αυτόν δεν αναγράφεται στο πτυχίο, παρά μόνο στον έλεγχο σπουδών. Επίσης, αποτελεί απόφαση του Τμήματος ότι όλοι οι φοιτητές έχουν δικαίωμα να εγγραφούν σε οποιοδήποτε μάθημα ανεξάρτητα από την κατεύθυνση την οποία έχουν επιλέξει. Τέλος οι φοιτητές μπορούν να εκπονήσουν τη διπλωματική τους εργασία με οποιοδήποτε μέλος ΔΕΠ του Τμήματος ανεξάρτητα από την κατεύθυνση την οποία έχουν επιλέξει. Τα μέλη ΔΕΠ αντίστοιχα ανακοινώνουν τις περιοχές μελέτης και έρευνας στις οποίες δέχονται να επιβλέψουν διπλωματικές εργασίες. Υπάρχει όριο στον αριθμό εργασιών τις οποίες είναι υποχρεωμένο ένα μέλος ΔΕΠ να επιβλέπει κάθε χρόνο.

Μαθήματα Επιλογής Κατευθύνσεων

Σύμφωνα με το νέο πρόγραμμα δεν υπάρχουν υποχρεωτικά μαθήματα κατεύθυνσης. Όλα τα μαθήματα κατεύθυνσης είναι μαθήματα επιλογής. Ως μάθημα επιλογής μιας κατεύθυνσης θεωρείται οποιοδήποτε ανώτερο (300-496) μάθημα μιας κατεύθυνσης που δεν συμπεριλαμβάνεται στα υποχρεωτικά. Όπως εξηγήσαμε προηγουμένως η κατεύθυνση ενός μαθήματος δηλώνεται από τα δύο τελευταία ψηφία του κωδικού αριθμού. Οι φοιτητές πρέπει κατά το τρίτο και τέταρτο έτος των σπουδών τους να πάρουν 40 ΔΜ μαθημάτων επιλογής κατεύθυνσης από τις οποίες τουλάχιστον οι μισές (20 ΔΜ) να ανήκουν στην κατεύθυνση που έχουν επιλέξει. Τα διατομεακά μαθήματα (390-399 και 490-496) θεωρούνται ότι ανήκουν σε όλες τις κατευθύνσεις.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η διπλωματική εργασία των φοιτητών του Τμήματος εκπονείται υπό την εποπτεία κάποιου μέλους ΔΕΠ του Τμήματος. Το θέμα της εργασίας ορίζεται κατόπιν συνεργασίας μεταξύ του φοιτητή και του επόπτη.

Η εργασία μπορεί να είναι είτε συνθετική είτε εμπειρική.

Η εργασία μπορεί να συγγραφεί από 1 έως 3 φοιτητές.

Η εργασία πρέπει να έχει έκταση μέχρι 25 δακτυλογραφημένες σελίδες.

Η ανάθεση της εργασίας γίνεται στην αρχή του 7ου εξαμήνου, δηλαδή το αργότερο μέχρι την 31η Οκτωβρίου. Ωστόσο, συνιστάται στους φοιτητές να

συζητήσουν περί της εργασίας τους με μέλη ΔΕΠ του Τμήματος από το τέλος τους του εξαμήνου, δηλαδή πριν από τις καλοκαιρινές διακοπές. Οι φοιτητές που επιθυμούν να αξιολογηθεί η εργασία τους στο τέλος του χειμερινού εξαμήνου πρέπει να την παραδώσουν στον επόπτη μέχρι τις 15 Ιανουαρίου. Η αντίστοιχη ημερομηνία για το εαρινό εξάμηνο είναι η 1η Ιουνίου. Φοιτητές που επιθυμούν να αξιολογηθεί η εργασία τους κατά την εξεταστική περίοδο Σεπτεμβρίου πρέπει να την παραδώσουν μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου.

Η εργασία βαθμολογείται (1 ως 10 άριστα, με βάση το 5) από τον επόπτη.

Η εργασία που κρίνεται ως επιτυχής πιστώνεται με 4 Δ.Μ.

Για τυχόν προβλήματα σχετικά με τις διπλωματικές τους εργασίες, οι φοιτητές μπορούν να προσφύγουν στον κ. Φ. Καργόπουλο που έχει οριστεί υπεύθυνος από το Τμήμα για το σκοπό αυτό.

Από την επίσημη ημερομηνία ανάθεσης (31 Οκτωβρίου) ο φοιτητής/τρια έχει 10 μήνες (έως τις 15 Σεπτεμβρίου του επόμενου έτους) να εκπονήσει την εργασία. Μετά τις 15 Σεπτεμβρίου, υποχρεώνεται να ξαναρχίσει τη διαδικασία εκπόνησης από την αρχή, και όχι απαραίτητα με τον ίδιο καθηγητή

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Η πρακτική άσκηση των φοιτητών του Τμήματος Ψυχολογίας λαμβάνει χώρα σε χώρους όπου παρέχονται ψυχολογικές υπηρεσίες από επαγγελματίες ψυχολόγους. Ως παραδείγματα τέτοιων χώρων αναφέρονται τα ψυχιατρεία ή οι ψυχιατρικές κλινικές των γενικών νοσοκομείων, τα Κέντρα Ψυχικής Υγιεινής, σχολεία ή άλλοι εκπαιδευτικοί χώροι όπου εργάζονται σχολικοί ψυχολόγοι, κτλ., ή γενικώς χώροι στους οποίους εργάζονται επαγγελματίες οι οποίοι κρίνονται από το Τμήμα ως κατάλληλοι να εποπτεύσουν την άσκηση. Η άσκηση στους παραπάνω χώρους λαμβάνει χώρα υπό την εποπτεία του ψυχολόγου και η ολοκλήρωσή της πιστοποιείται από αυτόν.

Η πρακτική άσκηση μπορεί να αρχίσει από το 5ο εξάμηνο σπουδών.

Η άσκηση για τον κάθε φοιτητή πρέπει να διαρκεί 40 εργάσιμες ημέρες. Συνιστάται η κατανομή των ημερών αυτών σε 20 εβδομάδες έτσι ώστε ο φοιτητής να αφιερώνει στην άσκηση του δύο εργάσιμες ημέρες ανά εβδομάδα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Οι διδάσκοντες και το περιεχόμενο των μαθημάτων του Τμήματος Ψυχολογίας:

100. Εισαγωγή στην Ψυχολογία. Φ. Καργόπουλος (3ΔΜ).

Το αντικείμενο της ψυχολογίας, μέθοδοι της ψυχολογίας, τομείς της ψυχολογίας, βασικές προσεγγίσεις στην ψυχολογία, βιολογικές βάσεις της ψυχολογίας, αίσθηση, αντίληψη, μάθηση, μνήμη, αναπαράσταση, σκέψη, σημαντικές μελέτες σε διάφορους κλάδους της ψυχολογίας, ειδικοότητες και το επάγγελμα του ψυχολόγου.

101. Πειραματική Ψυχολογία I: Αντίληψη-Προσοχή. Γ. Γρούσιος. (3ΔΜ).

Φύση της Πειραματικής Ψυχολογίας. Σύντομη ιστορική εξέλιξη της έρευνας της αντίληψης. Αισθητήρια συστήματα. Φύση της Αντίληψης. Η έρευνα της αντίληψης. Ψυχοφυσική. Θεωρητικές ερμηνείες της αντίληψης. Φύση της Προσοχής. Σύντομη ιστορική εξέλιξη της έρευνας της προσοχής. Θεωρητικές ερμηνείες της προσοχής.

103. Πειραματική Ψυχολογία II: Μάθηση-Μνήμη. Ε. Μασούρα. (3ΔΜ).

Σύντομη ανάλυση της ιστορικής εξέλιξης των λειτουργιών μάθησης και μνήμης. Αποτύπωση, εθισμός, κλασική εξαρτημένη μάθηση, μάθηση διάκρισης ερεθισμών ή αντιληπτική μάθηση, μάθηση δεξιοτήτων, λεκτική μάθηση. Μνημονικό σύστημα (αισθητήρια, βραχύχρονη-μακρόχρονη μνήμη), δομές και λειτουργίες του μνημονικού συστήματος, μεταβλητές που επηρεάζουν το μνημονικό σύστημα. Βασικές θεωρητικές ερμηνείες του μνημονικού συστήματος. Μνήμη των εικόνων (αντικειμένων, προσώπων, σκηνών). Θεωρητικές ερμηνείες. Γνώση. Οργάνωση της γνώσης (σημασιολογική μνήμη, μνήμη επεισοδίων ή αυτοβιογραφική μνήμη). Λήθη. Αιτίες της λήθης. Μνημονική. Μεταμνήμη.

121. Ιστορία και Φιλοσοφία της Ψυχολογίας. Φ. Καργόπουλος. (3ΔΜ).

Το πρόβλημα της ψυχοφυσικής αιτιότητας και επιστημονική επανάσταση. Καρτεσιανός δυϊσμός, παραλληλισμός, επιφαινομεναλισμός, αναγωγικός και ακραίος υλισμός, φαινομενολογία η αρχή της έρευνας στο νευρικό σύστημα, κρανιολογία – φρενολογία, ψυχοφυσική έρευνα, βολουνταρισμός, στρουκτουραλισμός, η θεωρία του Δαρβίνου και η επιρροή της, φανξιοναλισμός του James, η ψυχοδυναμική θεωρία του Freud, η θεωρία Gestalt, κλασικός

μπαχελιορισμός, νεότερος μπαχελιορισμός, λογικός μπαχελιορισμός, κριτική του Chomsky, τεχνητή ευφυΐα, γνωστική επιστήμη, κριτική του υπολογιστικού μοντέλου, κωνεξιορισμός.

131. Εισαγωγή στην Εξελικτική Ψυχολογία Ι. Δ. Μαρκουλής. (2ΔΜ).

Σύντομη ιστορική αναδρομή. Ειδικότερα μεθοδολογικά και δεοντολογικά προβλήματα των εξελικτικών ερευνών. Οι βιολογικές βάσεις της ανάπτυξης – κεντρικό νευρικό σύστημα. Η κοινωνιοβιολογική ερμηνεία της ανάπτυξης. Οι επιδράσεις της πρώιμης εμπειρίας. Αισθητηριακή και Αντιληπτική ανάπτυξη. Η δομική προσέγγιση της ανάπτυξης. Γλωσσική ανάπτυξη. Ατομικές διαφορές. Η επίδραση του σχολείου.

132. Εισαγωγή στην Εξελικτική Ψυχολογία ΙΙ. Π. Βορριά. (2ΔΜ).

Θεωρίες ανάπτυξης. Συναισθηματική ανάπτυξη στην προσχολική ηλικία, στη σχολική ηλικία και στην εφηβεία. Αποκλίσεις της ανάπτυξης και διαταραχές της συμπεριφοράς. Η σημασία των πρώτων εμπειριών στην μετέπειτα ανάπτυξη. Τρίτη ηλικία.

161. Εισαγωγή στην Κοινωνική Ψυχολογία. (260) Π. Κορδούπης (2ΔΜ).

Ορίζεται η Κοινωνική Ψυχολογία, παρουσιάζεται η θεματική της και οι ερευνητικές της μέθοδοι. Οι φοιτητές εισάγονται στα τέσσερα επίπεδα ερμηνείας και κοινωνικής συμπεριφοράς κατά την Κοινωνική Ψυχολογία, δηλαδή στις (α) ενδο-ατομικές, (β) δι-ατομικές, (γ) δι-ομαδικές και (δ) στις ιδεολογικές διαδικασίες. Από το πρώτο και δεύτερο επίπεδο παρουσιάζονται οι θεωρίες για την αντίληψη προσώπων, για την κοινωνική απόδοση του αιτίου, τις στάσεις και την αλλαγή τους, και τα κοινωνικά σχήματα. Από το τρίτο και τέταρτο επίπεδο παρουσιάζονται θεωρίες για τις διαδικασίες εντός των ομάδων (π.χ. επίδοση στην ομάδα, πόλωση), μεταξύ των ομάδων (π.χ. κοινωνική ταυτότητα, προκατάληψη), θεωρίες για την κοινωνική επιρροή (π.χ. συμμόρφωση, μειονοτική επιρροή) και τις κοινωνικές αναπαραστάσεις.

170. Γενική Κλινική Ψυχολογία. (270) Π. Ρούσση. (3ΔΜ).

Ιστορική αναδρομή. Βασικοί τομείς των εφαρμογών της. Ψυχολογική εκτίμηση. Θεωρητικά μοντέλα και ψυχοθεραπευτικές προσεγγίσεις. Ψυχιατρικά νοσοκομεία. Πρόληψη. Έρευνα. Δεοντολογικά ζητήματα στην κλινική ψυχολογία.

191. Ψυχοφυσιολογία Ι: Εγκέφαλος και Συμπεριφορά. Δ. Χρηστίδης (3ΔΜ).

Εισαγωγή στη βιολογική βάση της συμπεριφοράς και στις νευροεπιστήμες. Ενότητες του μαθήματος είναι: Σφαιρική θεώρηση της βιολογικής ψυχολογίας, νευρικά κύτταρα και νευρικές ώσεις, συνάψεις και φάρμακα, η ανατομία του νευρικού συστήματος και μέθοδοι έρευνας, η ανάπτυξη και η εξέλιξη του εγκεφάλου, η όραση, οι άλλες αισθήσεις, η κίνηση, γενετική και εξέλιξη, ρυθμοί ύπνου και εγρήγορης, η ρύθμιση των εσωτερικών καταστάσεων του οργανισμού, ορμόνες και σεξουαλική συμπεριφορά, συναίσθημα και στρες, η βιολογία της μάθησης και της μνήμης, εγκεφαλική ασυμμετρία και γλώσσα, η ανάκαμψη από εγκεφαλική βλάβη, η βιολογία των διαταραχών της διάθεσης, της σχιζοφρένειας και του αυτισμού, κατευθυντήριες γραμμές για τη διεξαγωγή ερευνών σε περαματόζωα.

197. Εισαγωγή στην Κοινωνιολογία. Κ. Τσακούρης. (3ΔΜ).

Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών με τις βασικότερες έννοιες της κοινωνιολογίας καθώς και με τους τρόπους ανάλυσης της κοινωνικής πραγματικότητας, όπως αυτοί προτείνονται από τις διαφορετικές θεωρητικές τάσεις. Εξετάζονται θέματα όπως: Ορισμός του αντικειμένου της κοινωνιολογίας, κλάδοι της κοινωνιολογίας, σχέσεις με άλλες επιστήμες, μέθοδοι, κοινωνική διαστρωμάτωση, κοινωνική κινητικότητα, κοινωνικοί μετασχηματισμοί, το φαινόμενο της κουλτούρας-πολιτισμού, το φαινόμενο της θρησκείας.

199. Εισαγωγή στη Μεθοδολογία των Επιστημών της Συμπεριφοράς (ΕΜΕΣ). Δ. Χρηστίδης. (3ΔΜ).

Εισαγωγή στις βασικές έννοιες και μεθόδους της ψυχολογικής έρευνας, με έμφαση στην πειραματική μέθοδο. Εισαγωγή στην κριτική ανάγνωση, χρήση και συγγραφή επιστημονικών ψυχολογικών άρθρων.

200. Στατιστική Ι. Γ. Κιοσέογλου. (3ΔΜ).

Συμβολή της Στατιστικής στην ψυχολογική έρευνα. Περιγραφική Στατιστική. Συσχέτιση. Εισαγωγή στην πιθανοθεωρία και στις κατανομές πιθανοτήτων. Βασικές έννοιες εκτιμητικής. Επαγωγική Στατιστική: Εισαγωγή στους στατιστικούς ελέγχους, τεχνικές ανάλυσης δεδομένων για ένα δείγμα, τεχνικές ανάλυσης δεδομένων για δύο δείγματα.

201. Γνωστική Ψυχολογία. Α. Κωσταρίδου-Ευκλείδη. (3ΔΜ).

Αντικείμενο της Γνωστικής Ψυχολογίας. Ιστορική αναδρομή. Μέθοδοι μελέτης (ενδοσκοπήση, πειραματικές μέθοδοι, ψυχοφυσιολογικές μέθοδοι, λεκτικές αναφορές). Η γνώση και η αναπαράστασή της. Σημσιολογική αναπαράσταση: σημσιολογικά χαρακτηριστικά, σημσιολογικά δίκτυα, προτασιακή, σχήμα, σενάρια. Αναλογική αναπαράσταση: Νοερές εικόνες, νοερά μοντέλα. Χρονική αναπαράσταση. Διαδικαστική αναπαράσταση (ΤΟΤΕ, Δαίμονες, Νοερές παραγωγές). Αρχιτεκτονική και λειτουργία του γνωστικού συστήματος. Δράση. Κατηγοριοποίηση: θεωρίες, μάθηση μονοθετικών – πολυθετικών εννοιών, φυσικών εννοιών, ονομαστικών εννοιών. Συνειδητή – υποσυνειδητή επεξεργασία. Μεταγνώση.

220. Ψυχολογία Κινήτρων. Α. Κωσταρίδου-Ευκλείδη. (3ΔΜ).

Ορισμός και είδη κινήτρων. Αλληλεπίδραση κινήτρων-συμπεριφοράς. Φυσιολογικά κίνητρα (φυσιολογικές ανάγκες: πείνα, δίψα, ύπνος, σεξ). Βιολογικά κίνητρα (ένστικτα). Θεωρίες κινήτρων: ψυχαναλυτική, ανθρωπιστική, διέγερσης/αρίστου επιπέδου, συμπεριφορική. Κίνητρα ως χαρακτηριστικά προσωπικότητας. Κίνητρο επίτευξης. Γνωστικές θεωρίες: Θεωρία του πεδίου του Lewin, θεωρίες γνωστικής συνέπειας, θεωρίες αιτιολογικού προσδιορισμού. Εφαρμογές θεωριών αιτιολογικού προσδιορισμού στην εκπαίδευση, υγεία και προσωπικές σχέσεις. Κίνητρα ως στόχοι. Βούληση. Αυτορρύθμιση. Ο εαυτός ως πηγή κινήτρων.

243. Εξελικτική Ψυχοπαθολογία. Α. Στογιαννίδου. (2ΔΜ).

Διαταραχές της ανάπτυξης. Ειδικές αναπτυξιακές διαταραχές. Ψυχολογικά προβλήματα παιδικής και εφηβικής ηλικίας. Κακοποίηση παιδιών. Εφηβική εγκληματικότητα. Ψυχολογικές επιπτώσεις σωματικής αναπηρίας.

245. Σχολική Ψυχολογία. Ε. Συγκολίτου. (2ΔΜ).

Ο σχολικός ψυχολόγος και ο ρόλος του στο σχολικό πλαίσιο. Ο θεσμός του σχολικού ψυχολόγου και η καθιέρωσή του στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Οι τεχνικές που ο σχολικός ψυχολόγος χρησιμοποιεί στη σχολική πράξη. Ερωτηματολόγια. Κοινωνιομετρικά τεστ, Κλίμακες για το Περιβάλλον της Τάξης, κτλ.

261. Δόμηση του Κοινωνικού Κόσμου: "Εμείς και οι άλλοι". Δ. Παπαδοπούλου. (2ΔΜ).

Διαπροσωπική αντίληψη, σχηματισμός εντυπώσεων και αλληλεπίδραση. Επικοινωνία λεκτική και μη λεκτική, έκφραση και αντίληψη των συναισθημάτων, διαπροσωπική μάθηση και κατανόηση. Ενορατικές θεωρίες, διαπροσωπικές προσδοκίες και αυτο-εκπληρούμενη προφητεία. Διερεύνηση στη διαπροσωπική έλξη, την αγάπη και σε ποικίλα επίπεδα των διαπροσωπικών σχέσεων. Κοινωνική Ψυχολογία: μια επιστήμη για τη βελτίωση των ανθρώπινων σχέσεων.

265. Εισαγωγή στις Ομάδες. Μ. Δικαίου - Α. Ξενικού. (3ΔΜ).

1. Τυπικές και άτυπες ομάδες. Η σύσταση της ομάδας. Νόρμες και ομοιότητα μελών, δομή, αρχηγία, συνεκτικότητα, είδη ψυχολογικών ομάδων.
2. Κοινωνική επιρροή σε μικρές ομάδες. Συμμόρφωση ή επιρροή της πλειοψηφίας; Εφευρετικότητα ή μειονοτική επιρροή.

266. Οργανωτική Ψυχολογία I: Θεωρία. Α. Ξενικού (2ΔΜ).

Σύντομη ιστορική αναδρομή. Μέθοδοι έρευνας στην Οργανωτική Ψυχολογία. Θεωρίες κινήτρων εργασίας: οι θεωρίες των αναγκών, η θεωρία της ισότητας, η θεωρία των δύο παραγόντων του Herzberg, οι θεωρίες της προσδοκίας και η θεωρία της στοχοθέτησης. Πρακτικές για την αύξηση των κινήτρων μέσα στους οργανισμούς. Ικανοποίηση από την εργασία. Διεύρυνση και εμπλουτισμός εργασίας. Οργανωτική αφοσίωση. Επιλογή Προσωπικού. Ανάλυση και αξιολόγηση έργου. Ηγεσία: η προσέγγιση των χαρακτηριστικών του ηγέτη, η συμπεριφορική προσέγγιση και η προσέγγιση που εστιάζει στον συνδυασμό των χαρακτηριστικών του ηγέτη με τα χαρακτηριστικά της κατάστασης.

281. Θεωρίες Προσωπικότητας I: Ψυχανάλυση. Ε. Αυδή (3ΔΜ).

Το μάθημα αναφέρεται στη δομική, διαπροσωπική, εξελικτική και κοινωνικοπολιτιστική διάσταση της προσωπικότητας, με βάση τη ψυχαναλυτική θεωρία. Αναφορές στη θεωρία του Freud για το ασυνείδητο, τα στάδια εξέλιξης και τη δομή της προσωπικότητας, και τους αμυντικούς μηχανισμούς, καθώς και στη θεωρία των αντικειμενότροπων σχέσεων για τη δομή και εξέλιξη της προσωπικότητας, με αναφορές στη Μ. Klein και τον D.W. Winnicott.

282. Θεωρίες Προσωπικότητας II. Π. Ρούσση. (3ΔΜ).

Θεωρίες της μάθησης. Κοινωνικογνωστικές θεωρίες. Θεωρίες των προσωπικών ερμηνευτικών κατασκευασμάτων. Ψυχοδυναμικές θεωρίες (Erikson και Sullivan). Ανθρωπιστικές θεωρίες. Θεωρίες των χαρακτηριστικών της προσωπικότητας. Βιολογικές θεωρήσεις.

295. Εισαγωγή στη Μαθηματική Ψυχολογία. Σ. Καλπαζίδου. (2ΔΜ).

Στοιχεία Θεωρίας Πιθανοτήτων (πιθανότητες – τυχαίες μεταβλητές, κατανομές, κλπ.), Στοχαστικές Ανεξίξεις, Το Μαρκοβιανό Μοντέλο, Η Τυποποίηση στη Μαθηματική Ψυχολογία, Μαθηματικά Μοντέλα για τη Μάθηση, Το Μοντέλο Επιλογής Ερεθισμάτων, Αξιώματα Δέσμευσης, Επιλογής, Αντίδρασης και Ενίσχυσης, Η Μαρκοβιανή Ανέλιξη στο Μοντέλο Επιλογής Ερεθισμάτων.

300. Στατιστική II. Γ. Κιοσέογλου. (3ΔΜ).

Απαμετρικές μέθοδοι ανάλυσης δεδομένων. Δείκτες συνάφειας. Γραμμική προσαρμογή δεδομένων. Ανάλυση διακύμανσης με έναν παράγοντα. Έλεγχος πολλαπλών συγκρίσεων. Ανάλυση διακύμανσης με επαναληπτικές μετρήσεις σε έναν παράγοντα. Ανάλυση διακύμανσης με δύο παράγοντες. Εισαγωγή στην ανάλυση παραγοντικών σχεδίων υψηλής τάξεως.

310. Ψυχολογία της Γλώσσας. Ρ. Πήτα (3ΔΜ).

Η γλώσσα κατέχει ξεχωριστό ρόλο στη ζωή μας. Η ψυχολογία της γλώσσας, η επιστήμη της ψυχολογίας της γλώσσας, μελετά τα ακόλουθα θέματα: πώς μιλάμε, διαβάζουμε, μαθαίνουμε και κατανοούμε τη γλώσσα. Αυτοί ακριβώς οι τομείς της λειτουργίας της γλώσσας προσεγγίζονται ενδελεχώς στο προκείμενο μάθημα. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη συλλογή δεδομένων για τη δημιουργία θεωριών – μοντέλων που ερμηνεύουν τη γλωσσική παραγωγή. Επίσης, καλύπτονται θέματα της εξελικτικής ψυχολογίας. Σε συνδυασμό με τα τυπικά ψυχολογικά πειραματικά δεδομένα, περιγράφονται οι σύγχρονες νευροψυχολογικές έρευνες, με στόχο την καλύτερη κατανόηση της γλωσσικής επεξεργασίας, επισημαίνοντας ότι μέσω του παθολογικού (της αφασικής γλώσσας) μπορεί να ερμηνευθεί πληρέστερα η φυσιολογική γλώσσα. Τέλος, τίθενται ερωτήματα όπως: αποτελεί η γλώσσα χαρακτηριστικό αποκλειστικά του ανθρώπινου είδους; Επιδρά και επηρεάζει η γλώσσα τη σκέψη, σε ποιο βαθμό και με ποιο τρόπο; Μια ώρα εβδομαδιαίως θα “διδασχθού” πρακτικές εφαρμογές και ασκήσεις σχετικής με το μάθημα θεματολογίας.

312. Ανάπτυξη της γλώσσας από το παιδί. Ρ. Πήτα (2ΔΜ).

Η μελέτη της απόκτησης του λόγου από τα παιδιά αποτελεί έναν από τους σημαντικούς, ενδιαφέροντες και πολυδιάστατους τομείς της επιστήμης της ψυχολογίας της γλώσσας (εξελικτικής ψυχολογίας). Στο συγκεκριμένο μάθημα δίδεται έμφαση στη γλωσσική ανάπτυξη των παιδιών ως προς τα ακόλουθα γλωσσικά επίπεδα: φωνολογικό, συντακτικό, σημασιολογικό και πραγματολογικό, ως τα πλέον ερευνημένα/μελετημένα.

313. Εισαγωγή στην επιστήμη της ομιλίας. Μ. Φουράκης (3ΔΜ).

Η ανατομία και φυσιολογία των μηχανισμών που παράγουν ομιλία. Τα φυσικά χαρακτηριστικά του προϊόντος αυτών των μηχανισμών. Ήχοι και επεξεργασία ήχων για την κατανόηση των λεκτικών μηνυμάτων. Ακουστικά χαρακτηριστικά της ομιλίας με έμφαση στα χαρακτηριστικά της Νέας Ελληνικής.

315. Ψυχοφυσιολογικές διαταραχές Δ. Χρηστίδης (3ΔΜ).

Νευροφυσιολογία του ανθρώπινου οργανισμού. Νευροφυσιολογία του στρες. Αίτια και συμπτώματα του στρες. Παθογενετικοί μηχανισμοί και μοντέλα ψυχοφυσιολογικών διαταραχών. Θεωρία και πρακτική εξάσκηση γνωστικών και συμπεριφορικών μεθόδων διαχείρισης του στρες (Stress Management). Εκπαίδευση σε ασκήσεις συστηματικής χαλάρωσης.

316. Πειραματικές Ασκήσεις II, Ρ. Πήτα (2 ΔΜ).

Η θεματολογία περιλαμβάνει θέματα: σύνθεσης και ανάλυσης φωνής, αντίληψης της γλώσσας, τεχνητής νοημοσύνης, ακουστικής φωνητικής διεργασίας, επεξεργασίας της φυσικής γλώσσας και τους αντίστοιχους νευροψυχολογικούς μηχανισμούς γλωσσικής διεργασίας, καθώς και θέματα που αφορούν τη λεκτική και μη λεκτική ανθρώπινη επικοινωνία.

317. Ψυχολογία των Ηλικιωμένων, Α. Κωσταρίδου-Ευκλείδη (2 ΔΜ).

Γηριατρική – Γεροντολογία – Γηροψυχολογία. Γήρας και οι επιπτώσεις του στην υγεία, ψυχοκοινωνική προσαρμογή και ψυχολογική κατάσταση του ατόμου. Μέθοδος μελέτης της τρίτης και τέταρτης ηλικίας. Θεωρίες για την ανάπτυξη στην ενήλικη ζωή και γήρας. Ψυχολογικές επιπτώσεις της ασθένειας. Γνωστικές μεταβολές κατά το γήρας. Η μνήμη σε υγιείς ηλικιωμένους και σε ασθενείς με νόσο Alzheimer. Ψυχοκοινωνικές πλευρές του γήρατος (εαυτός, οικογένεια, εργασία, σύνταξη, θάνατος, πένθος, κοινωνική στήριξη και φροντίδα ηλικιωμένων).

318. Γνωστική Αποκατάσταση Νευροψυχολογικών Διαταραχών, Μ.Ε. Κοσμίδου. (2 ΔΜ).

Γνωστικοί μέθοδοι θεραπευτικής παρέμβασης και μηχανισμοί ανάκαμψης ασθενών με νευροψυχολογικές δυσλειτουργίες (π.χ. από εγκεφαλικό τραύμα). Ανασκόπηση τεχνικών για την τροποποίηση της συμπεριφοράς (π.χ. εκτελεστικές δεξιότητες, μνήμη) μέσω της μάθησης (προαπαιτούμενο μάθημα: Νευροψυχολογία).

321. Συμβολική Λογική (122) Φ. Καργόπουλος (3 ΔΜ).

Το αντικείμενο της λογικής, επιχείρημα, συμπερασμός, λογική εγκυρότητα, ορθότητα, λογική μορφή, προτασιακός λογισμός, αληθοτιμές, λογικά συνδυαστικά, ικανές και αναγκαίες συνθήκες, αληθοπίνακες, ταυτολογία, αντίφαση, συνέπεια, συνεπαγωγή, ισοδυναμία, εγκυρότητα, κανόνες φυσικής παραγωγής, κατηγορικός λογισμός, λογικό τετράγωνο, Αριστοτελικοί συλλογισμοί, διαγράμματα του Venn, η γραμματική των κατηγορημάτων, μεταβλητές, ποσοδείκτες, εγκυρότητα κατηγορικού λογισμού, εις άτοπον απαγωγή, θεωρία της ταυτότητας.

322. Επαγωγική Λογική (122) Φ. Καργόπουλος (3 ΔΜ).

Παραγωγικοί και επαγωγικοί συμπερασμοί. Πιθανότητες και είδη επαγωγικών συμπερασμών, στατιστικοί συμπερασμοί, υποθετικοπαραγωγική μέθοδος, επαλήθευση και διάψευση υποθέσεων, εξήγηση, απαγωγή, αναγωγή, κανονικότητα και επιστημονικός νόμος, αποκλειστική επαγωγή και αιτιότητα, αναλογικοί συμπερασμοί, λογική της ανακάλυψης, παραλογισμοί και λογικές πλάνες, το πείραμα των καρτών του Wason, Νοητικά μοντέλα – πραγματιστικά σχήματα – κανόνες παραγωγής, η μελέτη της επαγωγής στη γνωστική επιστήμη.

323. Ψυχολογία της Σκέψης. Α. Κωσταρίδου-Ευκλείδη. (3ΔΜ).

Ορισμός. Φύση της σκέψης και σχέσεις με τη νοημοσύνη. Μέθοδοι μελέτης της σκέψης. Λύση προβλημάτων. Θεωρίες λύσης προβλημάτων. Τεχνητή νοημοσύνη. Στρατηγικές (ως προς την αναπαράσταση, σχεδιασμό και εκτέλεση της λύσης). Η λύση προβλημάτων από αρχάριους και ειδικούς. Αναλογική σκέψη. Διαλογιστική (επαγωγή, απαγωγή, παραγωγή). Ψυχολογικές θεωρίες της διαλογιστικής. Δημιουργικότητα: ορισμός, στάδια, δημιουργικότητα. Λήψη αποφάσεων (μοντέλα κανονιστικά και περιγραφικά) μέθοδοι και προκαταλήψεις. Διδασκαλία των τρόπων λήψης αποφάσεων. Καλλιέργεια της σκέψης: γνωστικές παρεμβάσεις για την ανάπτυξη της σκέψης.

324. Νευροψυχολογία (425), Μ.Ε. Κοσμίδου (3 ΔΜ).

Ορισμός. Οργάνωση του ανθρώπινου εγκεφάλου, παραγωγή συναισθημάτων, αντίληψης, κίνησης, ομιλίας, μνήμης, προσοχής, κλπ. κάτω από φυσιολογικές συνθήκες. Παραδείγματα νευροψυχιατρικών διαταραχών και μεθόδους αξιολόγησης δυσλειτουργιών. Είναι προαπαιτούμενο μάθημα για τα μαθήματα Νευροψυχολογική Αξιολόγηση και Γνωστική Αποκατάσταση Νευροψυχολογικών Διαταραχών.

325. Πειραματικές Ασκήσεις ΙΙΙ. Ε. Μασούρα. (2ΔΜ).

Διεξαγωγή πειραματικών ερευνών σε θέματα γνωστικής ψυχολογίας και κινήτρων. Οι έρευνες είναι πρωτότυπες και αφορούν ποικίλα θέματα. Οι φοιτητές (μεμονωμένα ή σε ομάδες) σε συνεργασία με τη διδάσκουσα ορίζουν το θέμα και τη σχετική βιβλιογραφία, και κάνουν το σχεδιασμό της έρευνας, την προετοιμασία και συλλογή των δεδομένων, καθώς και τις κατάλληλες στατιστικές αναλύσεις. Στη συνέχεια οι φοιτητές παρουσιάζουν γραπτά την έρευνά τους με τα πρότυπα γραφής ενός επιστημονικού άρθρου.

333. Ενδομήτρια Ζωή και Βρεφική Ηλικία. Π. Βορριά (2ΔΜ).

Εισαγωγή σε θέματα που αφορούν την ανθρώπινη ανάπτυξη πριν και κατά την διάρκεια της σύλληψης, την ενδομήτρια ζωή, τον τοκετό μέχρι και τους πρώτους 18 μήνες ζωής του βρέφους. Στοιχεία γενετικής. Κληρονομικότητα και περιβάλλον. Ανάπτυξη του εμβρύου. Τοκετός. Το νεογνό. Οι πρώτες αλληλεπιδράσεις "μητέρας" - βρέφους. Παρεκκλινουσες αλληλεπιδράσεις. Διαστάσεις της γνωστικής ανάπτυξης και συναισθηματική ανάπτυξη στη βρεφική ηλικία. Δεσμός "μητέρας" - βρέφους. Η σημασία της ποιότητας του δεσμού "μητέρας" - βρέφους στην δημιουργία των μετέπειτα διαπροσωπικών σχέσεων. Ο ρόλος του πατέρα.

334. Εφαρμογές στη Μελέτη Βρεφών και Παιδιών Προσχολικής Ηλικίας. Π. Βορριά (2ΔΜ).

Διεξαγωγή ερευνών σε θέματα της βρεφικής και της πρώτης παιδικής ηλικίας με θεωρητικές και πρακτικές εφαρμογές. Βασική και εφαρμοσμένη έρευνα. Η ερευνητική διαδικασία. Ερευνητικές μέθοδοι για τη μελέτη βρεφών και παιδιών προσχολικής ηλικίας. Ζητήματα ηθικής στην έρευνα.

339. Η Ψυχολογία του Θανάτου και του Πένθους. Ζ. Παπαληγούρα. (3ΔΜ)

Οι ψυχολογικές παράμετροι της αντιμετώπισης του θανάτου και του πένθους. Η αντιμετώπιση του θανάτου στη σημερινή εποχή. Η θεωρία των σταδίων. «Ξενώνες»: αρχές και φιλοσοφία που τους διέπουν. Η σημασία του πένθους. Το παιδί που πενθεί, Το μη αναγνωρισμένο πένθος. Η αντίληψη του θανάτου στην προσχολική, σχολική και εφηβική ηλικία. Το παιδί που πεθαίνει.

340. Μάθηση και Διδασκαλία στην Εκπαιδευτική Πράξη. Ε. Γωνίδα. (3ΔΜ).

Στόχος του μαθήματος είναι η παρουσίαση (α) των θεωρητικών προσεγγίσεων και των σύγχρονων ερευνητικών δεδομένων για τη μάθηση και τη διδασκαλία και (β) των εφαρμογών τους στην εκπαιδευτική πράξη. Ειδικότερα, θα συζητηθούν οι παρακάτω θεματικές ενότητες: Οι κυριότερες θεωρίες μάθησης και η εφαρμογή τους στην εκπαίδευση (συμπεριφορικές, κοινωνικο-γνωστικές, γνωστικές). Μεταγνωστικές δεξιότητες και αυτορρυθμιζόμενη μάθηση. Ο ρόλος των κινήτρων και των συναισθημάτων στο σχολικό πλαίσιο. Το περιβάλλον και η διαχείριση της σχολικής τάξης. Ατομικές διαφορές στη μάθηση και τη διδασκαλία. Μαθητές/τριες με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες (παιδιά με δυσκολίες μάθησης, προβλήματα συμπεριφοράς, συναισθηματικά προβλήματα/χαρισματικά παιδιά).

341. Μεθοδολογία Έρευνας στο Σχολικό Πλαίσιο. Ε. Γωνίδα. (3ΔΜ).

Η επιστημονική έρευνα στο σχολικό πλαίσιο. Στόχοι και πεδία εκπαιδευτικής έρευνας. Περιγραφικές μέθοδοι (παρατήρηση, ερωτηματολόγιο, συνέντευξη). Συσχετιστική μέθοδος. Πειραματική μέθοδος: εναλλακτικά πειραματικά σχέδια εκπαιδευτικής έρευνας. Έρευνες παρέμβασης. Η εξελικτική έρευνα στην εκπαίδευση. Μελέτες Περίπτωσης. Έρευνα-Δράση. Ποιοτικές προσεγγίσεις στην εκπαιδευτική έρευνα.

345. Διαγνωστικές Μέθοδοι Ι. Α. Στογιαννίδου. (2ΔΜ).

Βασικές αρχές ψυχομετρικής. Χρήση και περιορισμοί των ψυχολογικών δοκιμασιών (τεστ). Εισαγωγή στα βασικά είδη τεστ: νοημοσύνης/μαθησιακών ικανοτήτων/προσωπικότητας και ψυχολογικών λειτουργιών. Εκτίμηση προσωπικότητας: προβλητικές και "αντικειμενικές" μέθοδοι. Δεοντολογία χρήσης των τεστ.

346. Διαγνωστικές Μέθοδοι ΙΙ. Ε. Συγκολλίτου. (3ΔΜ).

Εισαγωγή στα τεστ νοημοσύνης και κριτική τους. Εισαγωγή στα τεστ προβολής και κριτική τους. Επίδειξη και εφαρμογή των τεστ νοημοσύνης WISC-III, WAIS, Brunet-Lezine. Επίδειξη και εφαρμογή των προβολικών τεστ CAT, TAT και του τεστ των Οικογενειακών Σχέσεων (Family, Relations Test). Εφαρμογή του τεστ "Ζωγράφισε έναν άνθρωπο" της Goodenough.

349. Εφαρμογές Σχολικής Ψυχολογίας. Ε. Συγκολλίτου. (2ΔΜ).

Μέθοδοι και τεχνικές διερεύνησης της συμπεριφοράς μέσα στη σχολική πράξη. Αξιολόγηση προβληματικής συμπεριφοράς. Τεχνικές συλλογής και κωδικοποίησης δεδομένων στη σχολική πράξη. Ειδικές τάξεις. Τεστ και η χρήση τους στη σχολική πράξη. Μαθησιακές δυσκολίες. Κίνητρα και μάθηση. Σχολικός χώρος και η επίδρασή του στη συμπεριφορά.

350. Εισαγωγή στην Περιβαλλοντική Ψυχολογία. Ε. Συγκολλίτου. (2ΔΜ)

Φύση και ιστορία της Περιβαλλοντικής Ψυχολογίας. Ορισμός, χαρακτηριστικά, μέθοδοι έρευνας στην Περιβαλλοντική Ψυχολογία. Η περιβαλλοντική αντίληψη και αξιολόγηση. Το περιβαλλοντικό γινώσκειν. Η έννοια του χώρου. Προσωπικός χώρος. Πυκνότητα. Αρχιτεκτονική και συμπεριφορά. Φυσικό περιβάλλον και συμπεριφορά.

352. Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης. (145) Β. Δεληγιάννη-Κουϊμτζή. (3ΔΜ).

Στο μάθημα εξετάζεται η κοινωνιολογική προοπτική στην εκπαίδευση σε μικρό και μακρό επίπεδο. Παρουσιάζονται οι κοινωνιολογικές θεωρίες και οι θεωρίες της κοινωνικοποίησης και περιγράφεται η σχολική τάξη ως κοινωνικό σύστημα. Πιο συγκεκριμένα, πρόκειται να συζητηθούν θέματα όπως η φονξιοναλιστική και η μαρξιστική προσέγγιση, η φονξιοναλιστική θεωρία για την κοινωνικοποίηση, το μοντέλο της κοινωνικής αλληλεπίδρασης, το ριζοσπαστικό μοντέλο της κοινωνικοποίησης, εκπαιδευτική και ψυχολογική έρευνα στη σχολική τάξη, θέματα "νέας κοινωνιολογίας της εκπαίδευσης", η Βεμπεριανή θεώρηση και οι κοινωνικές ανισότητες στο σχολείο.

356. Φεμινιστικές Προσεγγίσεις στην Ψυχολογία. Β. Δεληγιάννη-Κουϊμτζή. (2ΔΜ).

Πρόκειται για ένα εισαγωγικό μάθημα που έχει στόχο να προσεγγίσει κάτω από το πρίσμα μιας διαφορετικής οπτικής θεωρητικά και πρακτικά θέματα της Ψυχολογίας. Πιο συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια του μαθήματος θα εξετασθούν τομείς της Ψυχολογίας όπως ανδρισμός και θηλυκότητα: η ανάπτυξη ταυτοτήτων του φύλου, οι θεωρίες για τις διαφορές των φύλων, η λειτουργία των στερεοτύπων και των προκαταλήψεων η συνεισφορά της φεμινιστικής προσέγγισης στους διάφορους κλάδους της Ψυχολογίας και θέματα που έχουν σχέση με το φύλο και την ψυχική υγεία.

357. Ταυτότητες Φύλου στην Εφηβεία και το Σχολικό Πλαίσιο. Β. Δεληγιάννη-Κουϊμτζή. (3ΔΜ).

Το μάθημα οργανώνεται με τη μορφή σεμιναρίου και επικεντρώνεται στην εξέταση της ανδρικής και γυναικείας εμπειρίας κατά την εφηβική ηλικία, καθώς και στο ρόλο του σχολείου ως πλαισίου στη διαμόρφωση των ταυτοτήτων φύλου. Περιλαμβάνονται οι παρακάτω ενότητες:

Η κοινωνική κατασκευή των ταυτοτήτων φύλου

Η φεμινιστική προσέγγιση στη συμβουλευτική εφήβων και ο ρόλος του σχολικού ψυχολόγου

Η διαμόρφωση των ταυτοτήτων φύλου στην οικογένεια και το σχολείο

Το περιεχόμενο των ταυτοτήτων φύλου

358. Κοινωνία και Γυναίκες. Β. Δεληγιάννη-Κουϊμτζή. (3ΔΜ).

Διεπιστημονικό σεμινάριο στο οποίο πρόκειται να εξετασθεί η θέση των γυναικών στους διάφορους κοινωνικούς θεσμούς, τη δημόσια και την ιδιωτική σφαίρα και τη μισθωτή εργασία. Τα επιμέρους θέματα που θα συζητηθούν αφορούν τις γυναίκες και την ιδιότητα του πολίτη, γυναίκες στην πολιτική και την αγορά εργασίας, ο γάμος, μητρότητα, η οικογένεια, και η σεξουαλικότητα στη ζωή των γυναικών. Επίσης, η βία εναντίον των γυναικών και θέματα ψυχικής υγείας θα συζητηθούν στο πλαίσιο των μαθημάτων.

360. Κριτική Κοινωνική Ψυχολογία Ι. Ν. Μποζατζής. (3ΔΜ).

Ιστορική αναδρομή και «Πρόδρομοι» της σύγχρονης κριτικής σκέψης στη ψυχολογία, στην Ευρώπη και την Αμερική. Θεωρία της κοινωνικής δόμησης: Μια βάση για την ανάπτυξη της σύγχρονης σκέψης στη κριτική κοινωνική ψυχολογία. Μορφές της σύγχρονης κριτικής κοινωνικής ψυχολογίας: Θεωρία, έρευνα και πρακτική.

363. Κοινωνική Ψυχολογία και Ειρήνη: Βασικά Κοινωνικο-ψυχολογικά Φαινόμενα. Δ. Παπαδοπούλου. (2ΔΜ).

Αλληλεξάρτηση: ανταγωνισμός, συνεργασία, σύγκρουση. Είδη σύγκρουσης (στο διαπροσωπικό και δια-ομαδικό επίπεδο, θεωρητικές προσεγγίσεις, Τρόποι περιορισμού). Διεθνείς συγκρούσεις. Η Κοινωνική Ψυχολογία των διεθνών σχέσεων. Κινήματα Ειρήνης. Μη Βία (ψυχολογικές και κοινωνιολογικές απόψεις). Πολιτισμός Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ειρήνης: βασικές έννοιες, προγράμματα δράσης.

364. Διομαδικές σχέσεις: Στερεότυπα, προκατάληψη και κοινωνικές διακρίσεις. Α. Ξενικού. (2ΔΜ).

Οι έννοιες "στερεότυπο", "προκατάληψη" και "κοινωνικές διακρίσεις". Η σχέση μεταξύ κοινωνικής κατηγοριοποίησης, στερεοτύπων και προκατάληψης. Ενεργοποίηση στερεοτύπων. Ατομικές διαφορές στην ενεργοποίηση και χρήση των στερεοτύπων. Παράγοντες που καθορίζουν το περιεχόμενο των στερεοτύπων. Είναι τα στερεότυπα ανακριβή και εσφαλμένα; Μέτρηση των στερεοτύπων. Αλλαγή των στερεοτύπων. Προκατάληψη: παλιές και νέες μορφές. Κάποιες κατηγορίες προκαταλήψεων: ρατσισμός, σεξισμός. Ερμηνεύοντας την προκατάληψη και τις κοινωνικές διακρίσεις: η αυταρχική προσωπικότητα, η ρεαλιστική σύγκρουση, η κοινωνική ταυτότητα και η σχετική αποστέρηση. Η μέτρηση των προκαταλήψεων. Η δημιουργία προκαταλήψεων στα παιδιά. Μειώνοντας τις διομαδικές συγκρούσεις: η θεωρία της επαφής, διασταυρωμένες κατηγορίες υπαγωγής.

365. Μειονότητες. Μ. Δικαίου. (2ΔΜ).

Κριτήρια Ορισμού Μειονοτήτων. Ιστορικές, κοινωνικές και οικονομικές διαστάσεις. Η κοινωνικο-ψυχολογική προσέγγιση στα θέματα μειονοτήτων: Θεωρία και Έρευνα. Χρόνος και Μειονότητες.

366. Οργανωτική Ψυχολογία ΙΙ: Θεωρία. Α. Ξενικού (2ΔΜ).

Οργανωτική Κουλτούρα, Η ποιοτική και η ποσοτική προσέγγιση. Στοιχεία και διαστάσεις της οργανωτικής κουλτούρας. Τυπολογία. Ύπαρξη υποκουλτούρων. Η σχέση μεταξύ οργανωτικής κουλτούρας και οργανωτικού κλίματος. Οι έννοιες της οργανωτικής καινοτομίας και της οργανωτικής αλλαγής. Παράγοντες που σχετίζονται με την οργανωτική αλλαγή. Τεχνικές και τρόποι παρέμβασης για την επίτευξη της οργανωτικής αλλαγής (εκπαίδευση προσωπικού, δημιουργία ομαδικού πνεύματος). Αντίσταση στην αλλαγή. Η σύγκρουση στους οργανισμούς: αίτια σύγκρουσης στα πλαίσια του οργανισμού, η διαδικασία της σύγκρουσης, σύγκρουση και διαπραγμάτευση. Επαγγελματικό άγχος.

367. Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία Ι: Απόδοση αιτίου και ψυχολογικός έλεγχος (267) Π. Σ. Κορδούτης. (3ΔΜ).

Πως ορίζεται η γνωστική κοινωνική ψυχολογία; Απόδοση αιτίου: ο "αφελής ψυχολόγος" του Heider. Οι επαγωγικές αντιστοιχίες των Jones και Davis. Οι θεωρίες του Kelley: συμμεταβολή, έκπτωση και επαύξηση, αιτιολογικά σχήματα. Η συναισθηματική αστάθεια κατά Schachter. Η αυτοαντίληψη κατά Bem. Η υπερεπαρκής αιτιολόγηση. Το σημείο ελέγχου του Rotter, ατομικές διαφορές. Διαστάσεις αιτιακής απόδοσης κατά Weiner, προεκτάσεις του μοντέλου του. Μεροληψία και σφάλματα κατά την απόδοση του αιτίου. Το θεμελιώδες σφάλμα. Το φαινόμενο αυτοαπόδοσης – ετεροαπόδοσης. Η ψευδοσυναίνεση. Η μεροληψία αυτοεξυπηρέτησης. Η εγωκεντρική μεροληψία. Αποδόσεις ευθύνης ή μομφή. Ψυχολογικός έλεγχος. Οι έννοιες της αιτιότητας του ελέγχου, της ελεύθερης βούλησης και της ευθύνης. Είδη ελέγχου: από τον έλεγχο πληροφοριών στον έλεγχο συμπεριφοράς. Αντιδράσεις προς την απώλεια ελέγχου. Εκούσια απώλεια ελέγχου. Συνέπειες της απερίσκεπτης γνωστικής δραστηριότητας. Αρνητικές συνέπειες της αίσθησης ελέγχου. Έλεγχος και ατομικές

διαφορές.

368. Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία II: Εαυτός, Κοινωνική Νόηση, Κοινωνική Σκέψη. Π. Σ. Κορδούτης. (3ΔΜ).

Το μάθημα, το οποίο έχει σύνθετο χαρακτήρα διάλεξης και σεμιναρίου, ασχολείται με δύο συστατικά στοιχεία της κοινωνικής νόησης, α) τα νοερά κοινωνικά σχήματα, δηλαδή τις δομές γνώσης που διατηρούμε για τον εαυτό μας, τους άλλους και τα γεγονότα, και β) τις κοινωνικές αναπαραστάσεις, δηλαδή τις δομές γνώσης δια των οποίων επικοινωνούμε με τα μέλη των ομάδων στις οποίες ανήκουμε. Σχήματα και αναπαραστάσεις καθοδηγούν μηχανισμούς αντίληψης, μνημονικής καταχώρισης κοινωνικών πληροφοριών, συναγωγής (π.χ. συμπεράσματα, αξιολόγηση, πρόβλεψη) αλλά και το συμπεριφέρεσθαι, κατά τρόπο ώστε η κοινωνική πραγματικότητα να κατασκευάζεται εν μέρει από το άτομο και τις ομάδες στις οποίες εκών-άκων εντάσσεται. Απαιτείται συμμετοχή σε γραπτές εξετάσεις και εκπόνηση εργασιών. Είναι σκόπιμο αλλά όχι απαραίτητο οι φοιτητές να έχουν παρακολουθήσει το μάθημα Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία I.

369. Οργανωτική Ψυχολογία III: Άσκηση Α. Ξενικού. (2ΔΜ).

Στόχος του μαθήματος είναι η εξοκείωση των φοιτητών με την εφαρμογή των θεωριών της οργανωτικής και κοινωνικής ψυχολογίας στους οργανισμούς και με τον ρόλο του οργανωτικού ψυχολόγου. Παρουσιάζεται η χρήση της ποσοτικής και της ποιοτικής μεθόδου στην μελέτη των φαινομένων που εξελίσσονται μέσα στους οργανισμούς, καθώς και η σύνθεση των δύο μεθόδων. Οι φοιτητές δουλεύουν σε ομάδες εργασίας που αναλαμβάνουν τον σχεδιασμό και την διεξαγωγή μικρής κλίμακας έρευνας σε οργανισμούς κάνοντας χρήση των ποσοτικών και/ή των ποιοτικών μεθόδων. Συλλέγουν δεδομένα, αναλύουν τα δεδομένα και κάθε φοιτητής συγγράφει ερευνητική αναφορά.

370. Ερευνητικά Μοντέλα στην Κλινική Ψυχολογία. Ε. Αυδή. (2ΔΜ).

Το μάθημα έχει σαν στόχο να βοηθήσει τους φοιτητές να αποκτήσουν τις δεξιότητες σύνταξης και διεξαγωγής μιας έρευνας στον κλινικό χώρο. Αναφέρεται στη διατύπωση ερευνητικών υποθέσεων και εναλλακτικών υποθέσεων, σε μεθόδους και προβλήματα δειγματοληψίας, σε προβλήματα εσωτερικής και εξωτερικής εγκυρότητας, σε παραβιάσεις του κώδικα δεοντολογίας και στην τελική σύνταξη και συγγραφή της εργασίας.

Οι μέθοδοι που παρουσιάζονται προέρχονται τόσο από το επιστημολογικό μοντέλο του εμπειρισμού και του λογικού θετικισμού (ποσοτικές προσεγγίσεις) όσο και από το φαινομενολογικό μοντέλο (ποιοτικές προσεγγίσεις).

371. Κοινωνικός Αποκλεισμός: Ψυχολογική, ανθρωπολογική, κοινωνιολογική προσέγγιση. Κ. Μπαϊρακτάρης. (2ΔΜ).

Προσέγγιση των κοινωνικών διεργασιών αλλά και των επιστημονικών θεωριών απέναντι σε άτομα και κοινωνικές ομάδες με διαφορετικές αναπεριόδους στάσεις, αντιλήψεις και συμπεριφορές. Συζητούνται τα παραδείγματα ολοκληρωτικών ιδρυμάτων όπως ψυχιατρεία και φυλακές.

372. Θεραπευτικά Μοντέλα I. Ε. Μπόνη. (3ΔΜ).

Ψυχοθεραπεία: Ομοιότητες και διαφορές με άλλες μορφές σχέσεων που επίσης αποσκοπούν στην παροχή βοήθειας. Συστήματα Ταξινόμησης. Συμπεριφορική Προσέγγιση: Ορισμοί και τεχνικές της Θεραπείας, Συμπεριφοράς (π.χ. Συστηματική Αποευσθητοποίηση, Κατακλυσμιαία/Ενδορρηκτική, Θεραπεία Αποστροφής κλπ). Τροποποίηση της Συμπεριφοράς: Γενικές αρχές και ειδικές τεχνικές. Οικονομία Κερμάτων. Γνωστική Προσέγγιση: Εισαγωγή. Η Λογικο – Συναισθηματική Θεραπεία του Α. Ellis. Η Θεραπεία των "Αυτόματων Σκέψεων" του Α. Beck. Γνωστική – Συμπεριφορική Προσέγγιση. Εισαγωγή. Θεραπείες Απόκτησης Δεξιοτήτων. Θεραπείες Λύσης Προβλημάτων. Θεραπείες Γνωστικής Επανάδομησης.

373. Ψυχολογία της Υγείας. Ε. Αυδή. (2ΔΜ).

Το μάθημα αναφέρεται στις ψυχολογικές, κοινωνικές, πολιτισμικές και θεσμικές διαστάσεις της υγείας και της ασθένειας. Διερευνάται η σχέση ανάμεσα σε στρεσογόνους παράγοντες και στην υγεία, καθώς και ο ρόλος ψυχοκοινωνικών παραμέτρων (όπως π.χ. η κοινωνική υποστήριξη ή "ανθεκτική προσωπικότητα", η αίσθηση προσωπικής συγκρότησης και η σχέση αυτών). Με βάση το βιοψυχοκοινωνικό μοντέλο εξετάζεται η συμβολή ψυχολογικών και κοινωνικοπολιτικών παραγόντων στον ορισμό, στην αντιμετώπιση, στην πορεία και στην εμπειρία της ασθένειας.

375. Μοντέλα Αιτιολογίας της Αποκλίνουσας Συμπεριφοράς. Ε. Μπόνη. (2ΔΜ).

Πραγματεύεται τις ποικίλες εξηγήσεις που κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί σχετικά με τα αίτια της αποκλίνουσας συμπεριφοράς. Ο "Αφελής Επιστήμονας": Οι εξηγήσεις του καθημερινού ανθρώπου. Πότε αναζητάει την αιτία των συμβάντων. Που συνήθως αποδίδει την αιτία. Πώς καταλήγει στην απόδοση αιτίου. Ο "Επιστήμονας": Η σχέση υποτιθέμενης αιτιολογίας και προτεινόμενης θεραπείας της αποκλίνουσας συμπεριφοράς. Μοντέλα Αιτιολογίας και κοινωνικό πλαίσιο. Σύντομη ιστορική αναδρομή: Δαιμονολογία, Ιπποκράτης, Μεσαίωνα, Αναγέννηση, έως και τα μέσα του 19ου αιώνα. Σύγχρονα Μοντέλα Αιτιολογίας: Η έννοια του Μοντέλου και του Παραδείγματος. Η έννοια της απόκλισης, Το Στατιστικό Μοντέλο. Η έννοια της Σωματικής Ασθένειας. Το Ιατρικό

Ψυχαναλυτικό, Μαθησιακό και Γνωστικό Μοντέλο: Προβλήματα και Συνέπειες.

377. Ιδρυματοποίηση. Κ. Μπαϊρακτάρης (2 ΔΜ)

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ολοκλήρωσης του κοινωνικού αποκλισμού είναι η θέσπιση των ολοκληρωτικών ιδρυμάτων όπως τα ψυχιατρεία. Η διεργασία δημιουργίας τους καθώς και οι επιπτώσεις τους στους ψυχικά πάσχοντες και εργαζόμενους με βάση το κυρίαρχο ψυχιατρικό μοντέλο θα αποτελέσει αντικείμενο του μαθήματος αυτού.

378. Αποϊδρυματοποίηση. Κ. Μπαϊρακτάρης (2 ΔΜ)

Η αμφισβήτηση του παραδοσιακού ψυχιατρικού μοντέλου περίθαλψης, οι θεωρητικές συζητήσεις και πρακτικές εφαρμογές των πολιτικών αποϊδρυματοποίησης σε Ελλάδα και εξωτερικό καθώς και οι νέοι ρόλοι των επαγγελματιών ψυχικής υγείας προκύπτουν από την διαπίστωση του αντιθεραπευτικού ρόλου των ψυχιατρείων.

381. Ψυχοπαθολογία. Π. Βασιλειάδης (3 ΔΜ).

Ιστορική ανάπτυξη της ψυχοπαθολογίας Ιπποκράτης, Kraepelin, Jaspers, Pinel, Freud. Παρακμή της ψυχοπαθολογίας. Πρόοδος της νευροψυχολογίας. Ο ρόλος των μελών της "ομάδας ψυχικής υγείας". Τι είναι ψυχική υγεία, ψύχωση, νεύρωση, "οργανικά ψυχοσύνδρομα". Χρονοβιολογία και κατάθλιψη. Σχιζοφρένεια. Ψυχογενείς ψυχώσεις και παράνοια. Διαταραχές προσωπικότητας. Ψυχοσωματικά προβλήματα. Ψυχοκοινωνικά προβλήματα.

382. Κλινική Ψυχοφαρμακολογία (327). Ανάθεση. (2 ΔΜ).

Στόχος: Η σφαιρική γνώση της μεταβολής της συμπεριφοράς κάτω από την επίδραση θεραπευτικών φαρμάκων.

Περιεχόμενο: Γενικές αρχές και στοιχεία βασικής φαρμακολογίας, νευροχημείας και νευροφαρμακολογίας. Ανάλυση του ρόλου των νευροδιαβιβαστών στις λειτουργίες του εγκεφάλου και επέκτασή τους στην χρήση των ψυχοτρόπων φαρμάκων. Δράση φαρμάκων και μεταβολή της συμπεριφοράς. Δράση φαρμάκων σε ψυχοπαθολογικές καταστάσεις. Κατηγορίες ψυχοφαρμάκων. Ενδείξεις και αντενδείξεις χορήγησης. Προφύλαξη και αποφυγή επικινδυνότητας άσκοπης χρήσης ψυχοφαρμάκων.

384. Εξάρτηση – Απεξάρτηση Ι. Φ. Ζαφειρίδης. (3ΔΜ).

Εισαγωγή στο πρόβλημα της κατάχρησης ψυχοτρόπων ουσιών. Ιστορική εξέλιξη του προβλήματος. Αιτιοπαθογένεια της χρήσης. Φαρμακολογική δράση των εξαρτητικών ουσιών. Γενικές θέσεις στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ως πιλοτικό αυτοδιαχειριζόμενο μάθημα εμπεριέχει εκπαιδευτικές καινοτομίες. Στους ενδιαφερόμενους συνιστάται να προμηθευτούν, – πριν το επιλέξουν – τη φιλοσοφία και το πλαίσιο λειτουργίας του μαθήματος. Σχετικό φυλλάδιο διατίθεται από τη γραμματεία του τομέα Κοινωνικής και Κλινικής Ψυχολογίας.

385. Εξάρτηση – Απεξάρτηση ΙΙ. Φ. Ζαφειρίδης. (3ΔΜ).

Πολιτικές αντιμετώπισης του προβλήματος των εξαρτήσεων. Θεραπεία και πρόληψη. Φιλοσοφία και τεχνικές αυτοβοήθειας. Πρακτικές εφαρμογές. Στόχος των ομάδων που συγκροτούνται στα πλαίσια του μαθήματος είναι τόσο η προσέγγιση του γνωστικού αντικείμενου όσο και η εμπλοκή των μελών της ομάδας σε θέματα αυτοοργάνωσης και αυτοδιαχείρισης.

400. Στατιστική ΙΙΙ. Γ. Κιοσέογλου. (2ΔΜ).

Απαραμετρικές μέθοδοι ανάλυσης διακύμανσης. Αξιοπιστία και εγκυρότητα μετρήσεων. Εισαγωγή στις πολυδιάστατες μεθόδους στατιστικής ανάλυσης. Επεξεργασία ερευνητικών δεδομένων με χρήση λογισμικού στατιστικής ανάλυσης.

410. Ψυχοπαθολογία της Γλώσσας. Ρ. Πήτα. (3ΔΜ).

Ο όρος γλωσσικές διαταραχές αναφέρεται στις δυσκολίες παραγωγής, κατανόησης, ανάγνωσης, γραφής της γλώσσας που αντιμετωπίζουν οι ασθενείς στην καθημερινή τους επικοινωνία. Οι διαταραχές μπορεί να είναι αφενός πολύ ήπιες, όπως π.χ. αυτές εμφανίζονται στη φώνηση, και αφετέρου ιδιαίτερα βαριές σε όλα τα επίπεδα της επικοινωνίας, όπως π.χ. παρατηρούνται σε περιπτώσεις ασθενών με εγκεφαλικές βλάβες. Στο προκείμενο μάθημα εξετάζεται η παθολογική γλώσσα στην αφασία, δυσλεξία, δυσαρθρία, Νόσο Alzheimer, αυτισμό, σύνδρομο Down και κώφωση. Παρουσιάζονται οι γνωστικές, νευροψυχολογικές και νευρογλωσσολογικές μέθοδοι και τεχνικές ψυχομετρίας (ιστορικό, εφαρμογή κατάλληλων δοκιμασιών για την αξιολόγηση του προφορικού και γραπτού λόγου, κ.ο.κ.). Το μάθημα αποσκοπεί στην εκπαίδευση των φοιτητών, ώστε να μπορούν αφενός να διαφοροδιαγνώσουν τις προαναφερθείσες νευροψυχολογικές αιτιολογίες γλωσσικές διαταραχές και αφετέρου να οργανώσουν το κατάλληλο πρόγραμμα παρέμβασης για την κάθε περίπτωση. (Το μάθημα περιλαμβάνει θεωρητικές παρουσιάσεις και πρακτικές εφαρμογές).

415. Βιοανατροφοδότηση. Δ. Χρηστίδης (3ΔΜ).

Βιοσήματα και ηλεκτρονική επεξεργασία βιοσημάτων. Μηχανήματα Βιοανατροφοδότησης. Είδη Βιοανατροφοδότησης. Εκπαίδευση στο εργαστήριο.

421. Νους και Μηχανή. Φ. Καργόπουλος. (3ΔΜ).

Ο μηχανισμός ως παράδειγμα επιστημονικής εξήγησης, ο άνθρωπος ως μηχανή (la Mettrie, Hobbes), μαθηματική – λογική τυπική σκέψη και μηχανική διαδικασία, ο Η/Υ, μηχανές Turing, μηχανές Von Neumann, το παιχνίδι της προσομοίωσης, ο Η/Υ και το πρόβλημα της ψυχοφυσικής αιτιότητας, η υπολογιστική βάση της γνωστικής επιστήμης, η ανάλυση των ψυχολογικών φαινομένων σύμφωνα με το υπολογιστικό πρότυπο (Marx, Minsky), κριτική του υπολογιστικού προτύπου από τους Dreyfuss και Searle, η επάρκεια του υπολογιστικού προτύπου, το κονεξιονιστικό πρότυπο, το πρόβλημα της αναπαράστασης, περιεχόμενα του νού, γλώσσα σκέψης, το πρόβλημα του κοινού νού, το πρόβλημα της συνείδησης.

422. Θεωρίες Συνείδησης. Φ. Καργόπουλος. (3ΔΜ).

Η επιστροφή της συνείδησης στην ψυχολογική θεωρία, η έννοια της "συνείδησης", συναφείς όροι και διακρίσεις, ενδοσκόπηση και μεθοδολογικοί περιορισμοί, χαρακτηριστικά της συνείδησης και φαινομενολογία της συνείδησης, εγκεφαλικά ημισφαίρια, τυφλότητα, ύπνος, όνειρα, υπνωτισμός, φάρμακα και αλλοιωμένες συνειδησιακές καταστάσεις, ασυνείδητο υποσυνείδητο, αμνησία, ταυτότητα, ψυχασθένεια, αυτισμός, συνείδηση στα ζώα. Θεωρίες Συνείδησης: η συνείδηση ως πρωταρχικό ανεξήγητο στοιχείο (Descartes, Bergson), η συνείδηση ως επιφανόμενο του εγκεφάλου. (Velmans, Baars, Libet), υπολογιστική θεωρία (Johnson – Laird, M. Minsky), κονεξιονιστική θεωρία (Churchland, Kosslyn), φυσική και κβαντική θεωρία (Crick, Penrose), βιολογική εξελικτική θεωρία (Edelman), οι θέσεις του Searle.

426. Νευροψυχολογική Αξιολόγηση. Μ.Ε. Κοσμίδου (2 ΔΜ)

Στόχοι και μέθοδοι νευροψυχολογικής αξιολόγησης. Βασικές αρχές για τη δημιουργία δοκιμασιών βασισμένων σε θεωρίες για τις εγκεφαλικές λειτουργίες και την επιλογή συστοιχιών δοκιμασιών για τη διάγνωση βλάβης ή δυσλειτουργίας του φλοιού. Αναφορά και ερμηνεία των αποτελεσμάτων της νευροψυχολογικής αξιολόγησης. Εφαρμογή δοκιμασιών που χρησιμοποιούνται συχνά στην κλινική αξιολόγηση και στην έρευνα (προσ απαιτούμενο μάθημα: Νευροψυχολογία).

427. Εγκέφαλος και Συναισθήματα. Μ.Ε. Κοσμίδου (2 ΔΜ)

Ιστορικές απόψεις για την πηγή των συναισθημάτων. Η φύση των συναισθημάτων. Περιοχές του εγκεφάλου που εμπλέκονται στην συναισθηματική συμπεριφορά. Παραγωγή συναισθημάτων και ερμηνεία συναισθηματικών ερεθισμάτων από άτομα με νευρολογικές και ψυχιατρικές διαταραχές.

433. Πρώιμες Εμπειρίες και Ανάπτυξη: Εφαρμογές. Π. Βορριά (2ΔΜ).

Στοιχεία γενετικής. Κληρονομικότητα και περιβάλλον. Οι πρώτες αλληλεπιδράσεις "μητέρας" – βρέφους: προ-ομιλία και πρωτοσυνομιλίες. Η σημασία της ποιότητας του δεσμού "μητέρας" – βρέφους στη δημιουργία των διαπροσωπικών σχέσεων του παιδιού και του ενήλικα. Ομάδες βρεφών υψηλού κινδύνου: ο φαύλος κύκλος της μειονεκτικότητας. Ανθεκτικότητα στις ψυχοπαιδικές καταστάσεις. Ιδιοσυγκρασιακά χαρακτηριστικά. Παράγοντες κινδύνου και μηχανισμοί προστασίας.

436. Κοινωνικο-Γνωστική Ανάπτυξη. Δ. Μαρκουλής, Ε. Γωνίδα (3ΔΜ).

Μεθοδολογικά και δεοντολογικά προβλήματα. Δομικές προσεγγίσεις στην ανάπτυξη των Κοινωνικο – ηθικών γνωστικών λειτουργιών: J. Piaget, L. Kohlberg. Ο αντίλογος εκ των ένδον. J. Gibbs, J. Rest and C. Gilligan. Η ψυχαναλυτική ερμηνεία και η θεωρία της Κοινωνικής μάθησης. Λόγος και Πράξη. Νεοπιαζετιανές θεωρίες για τη γνωστική ανάπτυξη. Το πρόβλημα του γνωστικού ισομορφισμού. Η διαπολιτισμική διάσταση.

437. Πολιτική Ψυχολογία. Δ. Μαρκουλής. (2ΔΜ).

Ψυχολογία και ιδεολογία. Ιδεολογία και πολιτική. Δομές και διαστάσεις της πολιτικής σκέψης. Γνωστικές αναπαραστάσεις των πολιτικών συστημάτων κατά την εφηβεία. Η κοινωνικο-οικολογική κατανόηση των πολιτικών προβλημάτων. Κοινωνικο-γνωστική ανάπτυξη και πολιτικός προσανατολισμός.

439. Εφαρμογές Εξελικτικής Ψυχολογίας. (339) Δ. Μαρκουλής. (2ΔΜ)

Τεχνικές και εργαλεία έρευνας – συλλογής δεδομένων. MJJ, SR0M, DIT, TOLT. Κωδικοποίηση, ανάλυση, παρουσίαση, μειονεκτήματα. Το θεωρητικό τους υπόβαθρο. Προσ απαιτείται επιτυχής εξέταση στο μάθημα 436.

440. Εφαρμογές Σχολικής Ψυχολογίας: Νέα Περιβάλλοντα Μάθησης. Ε. Γωνίδα. (2ΔΜ)

Το μάθημα οργανώνεται σε δύο μέρη: (α) Διαλέξεις, στα πλαίσια των οποίων θα συζητηθούν οι παρακάτω θεματικές ενότητες: συνεργατική μάθηση, μεταγνωστική διδασκαλία και αυτορρυθμιζόμενη μάθηση, χρήση υπολογιστών στην εκπαίδευση, ανοικτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση. (β) Παρουσίαση από τους/τις φοιτητές/τριες επιλεγμένων άρθρων τα οποία αναφέρονται σε αντίστοιχα με τις παραπάνω μορφές μάθησης προγράμματα εφαρμογής ή/και παρέμβασης στη σχολική τάξη.

443. Αποκλίσεις στην Ανάπτυξη κατά την Εφηβική Ηλικία. Π. Βορριά. (2ΔΜ).

Ήβη και εφηβεία. Εφηβεία και στάδια ανάπτυξης. Βιοσωματική, γνωστική και συναισθηματική ανάπτυξη κατά την εφηβική ηλικία. Σημάδια κινδύνου στην εφηβεία. Διαταραχές ανάπτυξης στην εφηβική ηλικία. Ο παραβατικός έφηβος. Συμμορίες εφήβων. Οι ρίζες της αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Κίνδυνοι στην ανάπτυξη και διαμεσολαβητικοί παράγοντες. Πρόληψη και θεραπεία της παραβατικής συμπεριφοράς.

444. Ψυχολογικές και Κοινωνιολογικές Προσεγγίσεις για την Εφηβεία και την Νεανική Ηλικία I. Β. Δεληγιάννη–Κουϊμτζή (2ΔΜ).

Το μάθημα θα περιέχει τις παρακάτω ενότητες: Θεωρίες για την εφηβεία και τη νεανική ηλικία, η ιστορικότητα της εφηβικής ηλικίας, εφηβική ηλικία και οικογένεια, ταυτότητες φύλου στην εφηβεία, νεανικές ομάδες και νεανικές κουλτούρες, εφηβική παραβατικότητα, σεξουαλικότητα και εφηβεία.

445. Ψυχολογικές και Κοινωνιολογικές Προσεγγίσεις για την Εφηβεία και την Νεανική Ηλικία II. Β. Δεληγιάννη–Κουϊμτζή (3ΔΜ).

Το μάθημα θα περιέχει τις παρακάτω ενότητες: Εφηβική ηλικία και Σχολείο: Το σχολείο ως θεσμός, σχολική επίδοση – σχολική αποτυχία, αλληλεπιδράσεις στη σχολική τάξη – σχέσεις εφήβων/εκπαιδευτικών, εγκατάλειψη του σχολείου. Διαδικασίες μετάβασης από την εφηβεία στην ενήλικη ζωή: Εκπαιδευτικές επιλογές, επαγγελματικές επιλογές, επιλογές ζωής. Υποβαθμισμένη νεανική ηλικία. Οι νέοι στο σύγχρονο κόσμο.

446. Αρχές Συμβουλευτικής. Α. Στογιαννίδου. (2ΔΜ).

Ορισμός και χαρακτηριστικά συμβουλευτικής διαδικασίας. Εισαγωγή στη συμβουλευτική σταδιοδρομία. Παράγοντες διαμόρφωσης επαγγελματικών επιλογών. Αξιολόγηση χαρακτηριστικών που συνδέονται με τη σταδιοδρομία. Επαγγελματικός προσανατολισμός. Τεχνικές συμβουλευτικής σταδιοδρομίας. Αξιολόγηση αποτελεσματικότητας εφαρμογών συμβουλευτικής.

447. Διαγνωστικές Μέθοδοι III. Α. Στογιαννίδου. (2ΔΜ).

Διαγνωστικές μέθοδοι στη σχολική πράξη. Διάγνωση σχολικών δυσκολιών: νοητική υστέρηση, ειδικές μαθησιακές δυσκολίες, προβλήματα συμπεριφοράς. Σύνδεση διάγνωσης και σχεδιασμού αντιμετώπισης προβλημάτων.

460. Κριτική Κοινωνική Ψυχολογία II. Ν. Μποζατζής. (3ΔΜ).

Πρόκειται για το δεύτερο επίπεδο του ως άνω αντικειμένου το οποίο εστιάζεται στην Ανάλυση Λόγου (Discourse analysis). Στόχος του μαθήματος είναι να φέρει τους φοιτητές/τριες σε επαφή με τη θεωρία και την έρευνα της Ανάλυσης Λόγου στην Κοινωνική Ψυχολογία, ασκώντας τους συγχρόνως σε εφαρμογές της θεωρίας στη πράξη.

461. Θετική Κοινωνική Συμπεριφορά και Αλτρουισμός. Δ. Παπαδοπούλου. (2ΔΜ).

Γιατί βοηθούμε; Εσωτερικοί παράγοντες της θετικής κοινωνικής συμπεριφοράς. Εμπάθεια. Κοινωνικοί κανόνες συμπεριφοράς και αλτρουισμός. Συναισθήματα και αλτρουιστική συμπεριφορά. Συνθήκες άμεσης ανάγκης και παροχής βοήθειας. Γιατί δεν βοηθούμε; Παράγοντες που υπονομεύουν τη συμπεριφορά του "Καλού Σαμαρείτη". Κοινωνική συνειδητοποίηση και θετική κοινωνική συμπεριφορά.

463. Σύγχρονα Παγκόσμια Προβλήματα και η Ευθύνη του Επιστήμονα: διεπιστημονικές προσεγγίσεις. Δ. Παπαδοπούλου. (4ΔΜ).

Προπτυχιακό Πρόγραμμα Μαθημάτων της Έδρας UNESCO του Α.Π.Θ.

Υπεύθυνη: Καθηγήτρια Δήμητρα Παπαδοπούλου

Διατμηματικό διεπιστημονικό πρόγραμμα Εκπαίδευσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και την Ειρήνη. Διδάσκονται θέματα σχετικά με τον τίτλο του μαθήματος, όπως: Δικαιώματα του Ανθρώπου J Διεθνείς Οργανισμοί και θέματα Διεθνούς Δικαίου J Παγκόσμια Περιβαλλοντικά Προβλήματα και Ανθρώπινη Συμπεριφορά J Πυρηνική Ενέργεια (θετικές και αρνητικές χρήσεις) J Χημικός και Βιολογικός Πόλεμος J Βασικές έννοιες και προγράμματα δράσης της UNESCO για έναν Πολιτισμό Ειρήνης J Μορφές μη Βίας και Έρευνες για την Ειρήνη J Διεθνείς Θεσμοί και ο ρόλος τους στην ειρηνική επίλυση των διαφορών J Μειονότητες, Πρόσφυγες, Κοινωνικός Αποκλεισμός J Θέματα Γενετικής και Βιοηθικής, κ.ά.

Στο πρόγραμμα διδάσκουν μέλη ΔΕΠ από όλα τα Τμήματα του Α.Π.Θ., καθώς και από άλλα Πανεπιστήμια της χώρας.

Το ανωτέρω Πρόγραμμα είναι θεσμοθετημένη Έδρα της UNESCO με Συμφωνία που υπέγραψε το Α.Π.Θ. με την UNESCO (1997).

465. Εφαρμοσμένη Κοινωνική Ψυχολογία και Επίδοση Ομάδων. Μ. Δικαίου. (3ΔΜ).

Ομάδες

1. Κοινωνικο-ψυχολογικοί παράγοντες στην "εκτέλεση έργου": Παρουσία άλλων, δομή, διαφορές κοινωνικού status, τρόπος αρχηγίας, νόρμες και συστήματα επικοινωνίας.

2. Λύση προβλημάτων και διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Μέθοδοι έρευνας στην Εφαρμοσμένη Κοινωνική Ψυχολογία

Εφαρμοσμένη Κοινωνική Ψυχολογία σήμερα. Μέθοδοι έρευνας στην Εφαρμοσμένη Κοινωνική Ψυχολογία: Ερωτηματολόγια, ανάλυση περιχομένου, Discourse και ομάδες εστίασης.

466. Εφαρμογές της Θεωρίας Απόδοσης Αιτίου: Εργαστήριο. Α. Ξενικού. (3ΔΜ).

Στόχος του εργαστηρίου είναι η θεωρητική και εμπειρική μελέτη ενός αριθμού θεμάτων της θεωρίας απόδοσης αιτίου. Τα θέματα που θα μελετήσουμε παρουσιάζονται σε μια σειρά διαλέξεων. Για κάθε θεματική ενότητα οι φοιτητές μελετούν την προτεινόμενη βιβλιογραφία, κάνουν βιβλιογραφική έρευνα και σε συνεργασία με την διδάσκουσα σχεδιάζουν και εκτελούν μια έρευνα πάνω στις ακόλουθες θεματικές ενότητες. Απόδοση αιτίου στα πλαίσια των διαμαδικών σχέσεων: Ομαδοεξυπηρετική/εθνοκεντρική μεροληψία: η εξέχουσα θέση της κατηγοριακής υπαγωγής, η θετική κοινωνική ταυτότητα.

Διατήρηση ή μείωση της διαμαδικής σύγκρουσης μέσω της απόδοσης αιτίων. Απόδοση αιτίων και στερεότυπα. Ατομικές διαφορές στην απόδοση αιτίων: Η απόδοση αιτίων ως σταθερό χαρακτηριστικό της προσωπικότητας. Η έδρα ελέγχου του Rotter. Η θεωρία της εκμαθημένης αδυναμίας και το ύψος απόδοσης αιτίων. Η μέτρηση του ύψους απόδοσης: το πρόβλημα της εσωτερικής συνέπειας και της απόδοσης θετικών/αρνητικών γεγονότων.

467. Εφαρμοσμένη Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία. Π. Σ. Κορδούτης. (2ΔΜ).

Στόχος του μαθήματος είναι οι φοιτητές να πραγματοποιήσουν και παρουσιάσουν προφορικά, με την μορφή συνεδριακής παρουσίασης, και γραπτά, με τη μορφή βραχείας επιστημονικής έκθεσης, πρωτότυπη έρευνα μικρής κλίμακας αυστηρώς κατευθυνόμενης ή έρευνα ενταγμένη σε μακροπρόθεσμο ερευνητικό πρόγραμμα. Το μάθημα απαιτεί τη μελέτη και σύνθεση προεπιλεγμένης βιβλιογραφίας (χωρίς να αποκλείεται η αναζήτηση νέας), προβληματισμό για τη θεωρία, τις υποθέσεις-προσδοκίες, και τον ερευνητικό σχεδιασμό, κατασκευή ερευνητικών εργαλείων, συλλογή και ανάλυση δεδομένων, ερμηνεία αποτελεσμάτων. Οι μεθοδολογικές και θεωρητικές προσεγγίσεις των προς έρευνα θεμάτων υπαγορεύονται από την ερευνητική παράδοση της Εφαρμοσμένης Γνωστικής Κοινωνικής Ψυχολογίας, σε περιοχές όπως οι διαπροσωπικές σχέσεις (π.χ. έρευνα για τη στενή προσωπική σχέση), και η εφαρμοσμένη κοινωνική επιρροή (π.χ. έρευνα για την αγωγή υγείας, την κατανόηση και τροποποίηση αυτοκαταστροφικών συμπεριφορών). Το μάθημα είναι εργαστηριακό με περιορισμένη συμμετοχή. Είναι σκόπιμο οι φοιτητές να έχουν παρακολουθήσει τα μαθήματα Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία I και II.

468. Γνωστική Κοινωνική Ψυχολογία III: Διεργασίες της κοινωνικής γνώσης. (368) Π. Σ. Κορδούτης. (3ΔΜ).

Κωδικοποίηση κοινωνικών ερεθισμάτων. Τι εστιάζει την Προσοχή; Εντυπωσιασμός, ιδιότητα που αποκτούν τα ερεθίσματα χάρη στο περιβάλλον τους. Παραστατικότητα, εγγενής ιδιότητα των ερεθισμάτων. Προϋποθέσεις και συνέπειες. Προσβασιμότητα: ιδιότητα των κατηγοριών που ήδη φέρουμε στο νου. Συνείδηση, έλεγχος και αυτοματισμός. Νόηση χωρίς σκέψη. Με συνείδηση. Απερισκεψία. Η κατά Gibson ή Οικολογική προσέγγιση στην αντίληψη κοινωνικών ερεθισμάτων. Προσωπομνήμη. Βασικά μοντέλα μνήμης. Περιεχόμενα προσωπομνήμης. Οργάνωση κοινωνικών πληροφοριών στην μνήμη. Μνήμη, κρίσεις και στόχοι. Συνέπειες για την κανονικότητα της προσωπομνημονικής διεργασίας. Ακρίβεια και αποτελεσματικότητα. Κοινωνική συναγωγή. Διεργασίες σχηματισμού συναγωγών. Συλλογή πληροφοριών. Δειγματοληψία πληροφοριών. Παλινδρόμηση. Ανάμειξη πληροφοριών, εξασθένιση συναγωγών. Το θεώρημα του Bayes. Πλημμελής χρήση βασικών εμπειρικών στοιχείων. Το σφάλμα της συζυγίας συναγωγών. Σύνθεση πληροφοριών. Η εκτίμηση της συμμεταβολής των πληροφοριών. Ψευδοσυσχέτιση. "Στερνή γνώση". Πλαισίωση. Υποκινούμενη συναγωγή. Ευρηματικά τεχνάσματα του σκέπτεσθαι: εναλλακτικές μορφές γοργών συναγωγών. Αντιπροσωπευτικότητα. Διαθεσιμότητα. Προσομοίωση. Συναγωγή για το άγνωστο με μέτρο το γνωστό. Στατιστικά τεχνάσματα του σκέπτεσθαι και σχήματα πραγματιστικής σκέψης. Αξιολόγηση της συναγωγής. Βελτίωση της συναγωγής.

471. Θεραπευτικά Μοντέλα II. Ε. Αυδή. (3ΔΜ).

Εισαγωγή στη θεωρία της ανθρωπιστικής ψυχολογίας/ψυχοθεραπείας. Συσχετισμοί με την υπαρξιακή φιλοσοφία. Παρουσίαση των May, Frankl, Maslow, Rogers και Perls.

472. Θεραπευτικά Μοντέλα III. Ε. Αυδή. (3ΔΜ).

Θεωρία και πράξη της δυναμικής της ομάδας. Συμμετοχή σε ομάδες αυτοεμπειρίας με στόχο την ευαισθητοποίηση των συμμετεχόντων σε τεχνικές που βασίζονται στην ανθρωπιστική ψυχολογία/ψυχοθεραπεία.

473. Θεραπευτικά Μοντέλα IV. Φ. Ζαφειρίδης. (3ΔΜ).

Εισαγωγή στη θεωρία και πράξη της ανθρωπιστικής ψυχολογίας/ψυχοθεραπείας. Προϋπόθεση επιλογής των μαθημάτων αποτελεί η διαθεσιμότητα για συμμετοχή σε ομάδες αυτοεμπειρίας που θα λάβουν χώρα στα πλαίσια του μαθήματος. Οι ομάδες αυτοεμπειρίας έχουν ως στόχο την εξοικείωση των συμμετεχόντων σε τεχνικές που βασίζονται στην ανθρωπιστική ψυχολογία/ψυχοθεραπεία όπως Rogers, Gestalt, Οικογενειακή θεραπεία κτλ.

476. Σχεδιασμός-Οργάνωση-Αξιολόγηση Ψυχοκοινωνικών Συστημάτων. Κ. Μπαϊρακτάρης. (2ΔΜ).

Στα πλαίσια της διεύρυνσης του ρόλου του Κλινικού Ψυχολόγου συζητούνται ζητήματα σχεδιασμού, οργάνωσης και αξιολόγησης ψυχοκοινωνικών υπηρεσιών. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στην εφαρμογή των νέων πολιτικών της ΠΟΥ για την υγειονομική και κοινωνική ανάπτυξη και την διακλαδική – διεπιστημονική συνεργασία καθώς και ζητημάτων κοινωνικής συμμετοχής και οργάνωσης τοπικών υπηρεσιών.

481. Γνωστική - Συμπεριφορική Ανάλυση. Ε. Μπόνη. (3ΔΜ).

Παρουσίαση της Γνωστικής – Συμπεριφορικής αναλυτικής προσέγγισης ως μεθοδολογίας για την κατανόηση του ψυχικού πόνου. Η γενική αρχή SORCK: Η διαδικασία ανακάλυψης της συγκεκριμένης μορφής που θα πάρει στην ατομική περίπτωση. Παρουσίαση περιπτώσεων: Συλλογή ατομικών δεδομένων, SORC και Ερμηνεία, Θεραπευτική Αντιμετώπιση, Παρουσίαση της σχετικής με την περίπτωση βιβλιογραφίας.

487. Εφαρμογές Ψυχοδυναμικής Προσέγγισης. Γ. Αμπατζόγλου. (2ΔΜ).

Η έννοια της εφαρμογής προϋποθέτει σε μία στατική και μηχανιστική αντίληψη ως προς τις σχέσεις θεωρίας και πράξης. Η εφαρμογή επί των "περιστατικών" μιας "ψυχοδυναμικής" θεωρίας, η οποία θα αποτελούσε ένα κλειστό, αυτόνομο και αυτοεπάρκτο σώμα γνώσης, που θα χρησιμοποιούσε ορολογία ψυχαναλυτικής έμπνευσης, αποτελεί απλώς μια εξευγενισμένη παραλλαγή του συμπεριφορισμού, χωρίς τίποτα το δυναμικό μέσα της και με αμφίβολα θεραπευτικά αποτελέσματα. Βασικός προσανατολισμός του μαθήματος είναι η προσπάθεια ανάπτυξης μιας θεραπευτικής σκέψης, που να στηρίζεται στην κλινική πράξη και στη ζωντανή σχέση με τη θεωρία, δηλαδή στην προσπάθεια δημιουργίας θεωρίας κάθε φορά από την αρχή και στα μέτρα του κάθε ασθενούς. Η θεραπευτική στάση αλλά και οι θεραπευτικές αντιστάσεις αποτελούν ως εκ τούτου το κυρίως αντικείμενο ανάλυσης του μαθήματος. Η ψυχαναλυτική θεωρία είναι η βασική αλλά όχι και η αποκλειστική θεωρητική αναφορά του μαθήματος, καθώς αποτελεί ολοκληρωμένη θεωρία του ψυχισμού που προχωρά διεξοδικά και στην ανάλυση της ασυνείδητης διάστασης στη σχέση θεραπευτή-θεραπευομένου.

ΓΑΓ 001, ΓΑΓ 002. Αγγλική Γλώσσα. Α. Καρδαχάκη-Μηλαπίδου. (6ΔΜ).

Βασικός στόχος του μαθήματος είναι να επανατροφοδοτήσει τους φοιτητές με γενικές γνώσεις της Αγγλικής Γλώσσας για να τους δώσει την ευκαιρία να βελτιώσουν και να εμπειρώσουν το γενικό επίπεδο των γνώσεων τους σε δύσκολες περιοχές της γλώσσας όπως είναι η Γραμματική, η χρήση Λεξιλογίου, των προθέσεων καθώς και των χαρακτηριστικών που αφορούν την οργάνωση κειμένων σε προχωρημένο επίπεδο. Εξοικείωση με αυθεντικά κείμενα του συγκεκριμένου επιστημονικού χώρου.

ΓΑΓ 003, ΓΑΓ 004. Αγγλική Γλώσσα. Α. Καρδαχάκη-Μηλαπίδου. (6ΔΜ).

Κύριος στόχος είναι να εκπαιδεύσει τους φοιτητές στην ανάγνωση και ερμηνεία κειμένων για ακαδημαϊκούς σκοπούς, αποτελεσματικά και σε ανεξάρτητη βάση. Να καταστήσει τους φοιτητές ικανούς να διαβάζουν χωρίς βοήθεια άγνωστα αυθεντικά επιστημονικά κείμενα, με ένα κατάλληλο ρυθμό, σιωπηλά και με επαρκή κατανόηση